

[Alfred Jensen.]

muner medføre, at den store Part af Skatteydere vil komme højere op i Kommunalstat, og her maa man tage i Betragtning, at det fortrinsvis bliver dem med de lave Indtægter, for de har meget ringe Mulighed, maaske slet ingen Mulighed, for at foretage nogen Opsparing, og det vil sige, at det Forslag, der her foreligger, bevirker, at Folk med temmelig rigelige Indtægter, faar et skattefrit Beløb paa indtil 1 000 Kr. aarligt, hvorimod daarligt stillede Samfundsborgere, der kun har en meget lav Indtægt, rammes urimeligt haardt af Skatteskalaen og skal betale ekstra, for at de, der har de større Indtægter, kan slippe for denne Skattebetaling. Vi maa afvise dette Forslag.

Til Slut vil jeg gerne sige, at vi haaber, at det vil lykkes ved Udvalgsbehandlingen at naa frem til en tilfredsstillende Form for det Forslag, som Ministeren har forelagt her i Tinget. Opnaar vi ikke Enstemmighed om de Tanker, jeg her har gjort gældende, maa vi forbeholde os Ret til selv at møde med Ændringsforslag herom.

Hans Hansen (Rørby): Jeg vil gerne først have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger om det Forslag, som er stillet fra min Gruppe om Skattefrihed for visse Opsparinger af Arbejdsindkomster. Medens det Lovforslag, som vi for nogen Tid siden har behandlet om forhøjet Arbejdsindsats her i Landet i Genopbygningens Tjeneste, netop tog Sigte paa en større Arbejdsindsats, tager det foreliggende Lovforslag Sigte paa en anden Hovedbetingelse for Genopbygningen, nemlig Opsparingen. Der er sikkert fra alle Sider Enighed om, at Genopbygningen af Landet kræver saavel en Arbejdsindsats som en Opsparingsvilje.

Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, gaar ud paa, at der ved Ansættelsen af den skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1949—50 for Skat til Stat, Kommune og fælleskommunal Udligningsfond vil være at se bort fra et vist mindre Indkomstbeløb, naar det for Ligningsmyndighederne er dokumenteret paa behørig Maade, at den skattepligtige ud af sin Arbejdsindtægt har opsparet et Beløb og sat det i Bank eller Sparekasse paa en saadan Maade, at Opsparingen er bundet i mindst 5 Aar fra Indsættelsesdagen.

Efter Forslagets § 2 paahviler det Finansministeren efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg at give Ligningsmyndighederne Retningslinier med Hensyn til en Vurdering af, hvorvidt de i Lovforslaget opstillede Betingelser kan anses for opfyldt. Vi kunde fra Retsforbundets Side have ønsket at gaa noget længere med Hensyn til Størrelsen af det Beløb, der saaledes skattefrit skulde kunne opspares og baandlægges, men for at undgaa, at der rejses principielle Indvendinger og for at sætte saa mange som muligt i Stand til at nyde godt af den tilsigtede Skattefrihed har vi ment at burde blive staaende ved en Maksimumsgrænse paa 1 000 Kr. inden for et Indtægtsaar.

Som nævnt af det ærede Medlem Hr. Bjørner i hans Forelæggelsestale mener vi, at Lovforslaget, saafremt det ophøjes til Lov, vil kunne yde et virksomt Bidrag til Opsugningen af de saakaldte ledige Penge.

Der fandtes her i Landet i Skatteaaret 1946—47 446 000 Skatteydere med Indtægter mellem 5 000 og 20 000 Kr., deraf omtrent de 400 000 med Indtægter mellem 5 000 og 10 000 Kr. Hvis hver af disse Skatteydere, som Følge af Loven opsparer yderligere 500 Kr. i Gennemsnit, vil dette binde ca. 250 Mill. Kr. eller ca. $\frac{1}{4}$ Milliard Kr. Gaar vi til de mindre Indtægter paa mellem 3 000 og 5 000 Kr., var der i Skatteaaret 1946—47 ikke mindre end 553 000 Skatteydere, der laa inden for denne skattepligtige Indkomst. Hvis disse Skatteydere blot opsparer gennemsnitlig 200 Kr. om Aaret som Følge af det foreliggende Lovforslag, vil dette binde yderligere ca. 100 Mill. Kr.

Jeg fremhæver, at denne Pengebinding vil finde Sted paa Omraader, hvor den latente Købekraft særlig vil være rettet mod Forbrugsvarer, medens mange af de Pengebindingsforanstaltninger, der hidtil har været gennemført, ikke har kunnet naa til Bunds og binde Købekraften, hvilket i høj Grad har medvirket til at give Efterspørgslen efter Varer Retning henimod Forbrugsgoder frem for Kapitalgoder.

Det er naturligvis vanskeligt paa Forhaand at skønne over, i hvilket Omfang denne skattefrie Opsparing vil blive anvendt, men der findes praktiske Eksempler paa, hvilken Tilslutning Opsparingstanken har faaet, hvor en lignende Præmiering, som